

instrueret maaskee de selsamme Mænd? Kan det være rigtigt, er det naturligt at tænke sig, at der skal være den samme Iver i to forskjellige Retninger hos den samme Mand? Mig forekommer det at være umuligt, naar det er en Mand, som i og for sig har en saadan Betydning, at han virkelig kan siges paa en eiendommelig og klar Maade at være Bærer af en Tradition, men jeg vil hertil føie det Spørgsmaal: Hvor vanskeligt kan det ikke være for en saadan Mand at løsrive sig fra de maaskee gjennem mange Aar knyttede Forbindelser, og hvorledes kan han ikke blive udsat for en i den menneskelige Natur grundet Mistanke om, at han ikke, fordi der er skeet Forandring i Ministeriet, er løsrivet fra de mange Aaand, der bandt ham til den tidligere Styrelse, hvis Politikk det nu maaskee bliver hans tunge Lod, forsaavidt han har nogen Følelse for den Sag, han har arbejdet for, at skulle tilintetgjøre? Jeg troer, at Enhver, som vil overveie disse Ting, maa komme til samme Anskuelse som jeg, nemlig at der er noget Uheldigt i en saadan Stilling, og at vi ikke bør fremme noget Saadant ved at sætte en Mand paa den Maade i Spidsen for Udenrigsministeriet, saaledes som man kan tænke sig det hensigtsmæssigt i andre Ministerier. — Hvad nu angaaer vor Repræsentation i Udlandet, forekommer det mig ogsaa, at der efter vort Lands saa indskrænkede Omfang og Betydning maatte kunne gjøres Reductioner. Jeg er overbevist om, at vort Diplomati og navnlig vore Gesandter i Udlandet ikke have haft nogen væsentlig Indflydelse til Danmarks Gavn under de svære Storme, som have hærget vort Land. Lad os ogsaa lægge Mærke til, at man, naar der egentlig har været noget påaførde af større Bigtighed, ikke har benyttet de Mænd, der allerede vare i Udlandet, men har grebet til et andet Middel for at fremme Landets Interesse, thi de Herrer ville vist huske, at der i den Tid, hvori vi her samlede Mænd have levet, flere Gange under de meest forvirklede Omstændigheder er blevet benyttet reisende Politikere, reisende Diplomater. Det er min Mening, at man maatte gjøre dette i større Omfang end hidtil, men at derimod maaskee

vore fast ansatte Repræsentanter i Udlandet enten blot bleve Consularagenter, eller at i alt Fald deres Antal, hvis man endelig vilde benytte nogle faste, rent diplomatiske Embedsmænd, kun blev ganske ringe, idet man kun ansatte saadanne paa de Steder, hvor man kan sige, at Europas Sager egentlig afgjøres, og navnlig paa de Steder, hvor Danmarks Interesser i særdeleshed kunde komme til at staae paa Spil ved den ene eller anden Afgjørelse. Dette troer jeg, vilde svare bedre til vor virkelige Stilling i Europa, og det vilde i ethvert Tilfælde være til Gavn i pecuniær Henseende at foretage en Indskrænkning paa dette Punkt, ligesom paa saa mange andre, hvor vi fra vor Side endnu vise en Fremtræden, der idetmindste for mine Dine seer ud som storpralende, eller som om vi selv tillagde os større Betydning, end vi virkelig have. Jeg skal derfor ogsaa af dette Hensyn være stemt for at gaae til en Afgjørelse og Indretning af dette Væsen, saaledes som jeg her har antydet. — Naar man iøvrigt seer paa de her foreslaaede Sager, er der efter min Mening ogsaa deri et Fingerpeg henimod, at man ligesaalidt i denne som i andre Forvaltningsgrene under det nærværende Ministerium kan vente nogen væsentlig Indskrænkning i Statsudgifterne, men efter at have udtalt dette, skal jeg dog, for ikke at synes uretfærdig, ikke undlade at anerkjende de Fremskridt, der findes i dette Lovforslag. Det forekommer mig saaledes, at det er en heldig Tanke, at man vil lade Mænd i en løsere Ansættelse staae sig den Sagkundskab, som kan erhverves gjennem Tjeneste i dette Ministerium; det er en Side ved Sagen, som jeg fuldstændig bifalder. — Jeg vil endnu blot tillade mig en Bemærkning angaaende den Udnevnelse af en Gesandt eller den Sendelse, skulde jeg rigtigere have sagt, af en diplomatisk Agent til Constantinopel, som er foregaaet i den sidste Tid. Efter det Samkvem og den Veliggenhed, der er mellem Tyrkiet og Danmark, troer jeg vistnok, man kan sige, at er der noget Sted, hvor en Consularagent er tilstræffelig for Danmark, maa det være i Constantinopel. Skulde der indtræde Tilfælde, hvori det var nødvendigt der at have Assistance af en noget mere anseet